

Jaroměřice nad Rokytnou, Příbryslavice

6. květen 2006

Cílem květnového putování jsou hned dvě krásná místa. První zastávkou budou Jaroměřice nad Rokytnou. Místní barokní komplex patří k nejmohutnějším zámeckým architekturám první poloviny 18. stol. u nás i v Evropě. Ve své nejslavnější době byly Jaroměřice centrem kulturního života, měly velkou knihovnu, galerii, divadlo a vlastní kapelu složenou ze

zámeckého služebnictva. Rovnocennou a nedílnou součástí zámeckého souboru tvoří děkanský chrám sv. Markéty. Vlastní popis kostela přenecháme odborníkům, v našem případě průvodkyni, která nás kostelem provede. Svatá Markéta byla jednou z nejuctívanějších světic středověku. Zobrazována je s křížem v ruce a s drakem, kterého může mít u nohou či na ruce. Někdy má perlový náhrdelník jako připomínku svého jména Margareta - které znamená perla. Sv. Markéta je řazena mezi 14 svatých pomocníků. Tito svatí před smrtí prosili Boha, aby směli pomoci každému, kdo je o to požádá. Možná stojí za připomenutí, kdože všechno jsou tito pomocníci: sv. Achác - pomocník v naší smrtelné úzkosti, sv. Jiljí - pomocník při manželské neplodnosti a rakovině, sv. Kryštof - průvodce po cestách, sv. Cyriak - pomocník při posedlosti, sv. Dionýz - pomocník při nesprávném myšlení, sv. Erasmus - pomocník v nahromaděných emocích, sv. Eustach - rádce v mezilidských vztazích, sv. Jiří - osvoboditel od draka zla, sv. Kateřina - léčitelka ztroskotaných životních plánů, sv. Pantaleon - pomocník vyprahlých a vyčerpaných, sv. Vít - dárce nové životní energie, sv. Barbora - patronka vězněných a umírajících, sv. Blažej - příměluvec sužovaných strachem a úzkostí a sv. Markéta - příměluvkyně za rodičky. Při odjezdu stojí za povšimnutí most přes Rokytnou. Zdobí jej sousoší sv. Jana Nepomuckého z roku 1714 a Krucifix se sv. Maří Magdalénou. Na protější straně stojí sv. Jan Sarkander a sousoší Piety s reliéfem sedmi servitů - florentských kupců, zakladatelů řádu servitů. Cílovým místem a skutečnou poutí bude staroslavná obec Příbryslavice. Poutní kostel vznikl ze dvou svatyní různého stáří. Tzv. starý kostel zasvěcený sv. Gothardu (po roce 1694 sv. Anně) ve kterém se nacházel gotický obraz P. Marie s Ježíškem namalovaný na venkovní zdi. Lidé obraz uctívali zejména poté, co se u něj údajně řada nemocných uzdravila. Aby obraz netrpěl povětrnostními vlivy, byla ke kostelu přistavěna kaple, která malbu ukryla. Protože počet poutníků neustále narůstal, byl v letech 1744-69 připojen ke kapli barokní poutní chrám a kaple upravena na jeho presbytář. Nedostatek financí způsobil, že nebyly dostavěny věže. Poutní kostel získal věž až v roce 1936. Součástí hlavního oltáře z roku 1797 byl i uctíváný mariánský obraz namalovaný na zdi starého kostela. Při rekonstrukci objektu v r. 1977 byla pořízena jeho kopie a předsazena před původní dosud znatelnou malbu. Přejeme všem poutníkům, aby návštěva obou míst přinesla nejen poučení z architektonických skvostů našich předků, ale především dala pocítit tu nádhernou atmosféru promodlených míst, která naše společenství na poutích prožívá. Závěrem ještě jednu myšlenku pro tuto pout':

Nepřišel jsi sem, abys něco získal, nýbrž abys mnohé odložil

Božena a Stanislav Synkovi